

NJUT

HOLMERS

LÄCKRA WIENERBRÖD

Levereras till såväl Marktecenteriet som Soldathemmet

cirkelkaffe

mest sålt av alla märken

55/4

Konsum

STÖRSTA RESURSERNA

för alla slag av trycksaker
finner Ni hos oss

För perfekt service fråga
om alla slags trycksaker -
i en eller flera färger - värd
Eder till

SVANTESSONS BOKTRYCKERI

Telefon 170 HÄSLEHOLM

BOKBINDERI

Somliga dricka vad som helst,
andra dricka KAFFE på

STURES

Stortorget 4
Telefon 1455

S. Wangels

KEMISKA TVÄTT OCH FÄRGERI

Tel. Hälsleholm 976

ALLT i Musik från

Musikcentrum

1:sta Avenyen . Tel. 267

Årets bästa

RADIO

Lindberghs Elektriska

Röingegatan - Tel. 327

MÖBLER . MATTOR . GARDINER
köpes fördelaktigast i

S. Andersons

Telefon 41 och 641

Erikssons Skor

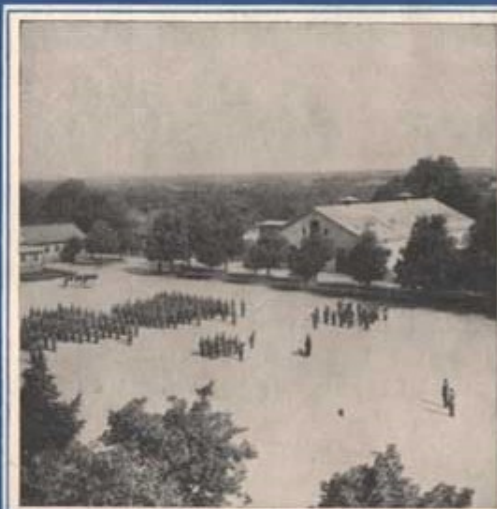
för alla fötter

Östergatan ::: Tel. 980

Hälsleholm 1951 - SvanteSSons Boktryckeri

Arkivsamlingar

SNAPP- HANEN

Nr 1 - 1952

10:e årg.

Pris 2 kr.

SNAPPHANEN

Tidskrift
för

Kungl Skånska Trängregementets
Kamratförening

Redaktör och ansvarig utgivare: Kapten Birger Brunnby
Ekonomichef: Fanjunkare P. Ljødholm
Annonschef: Fanjunkare L. Lundgårdh

Annonspriser:

Helsida	200 kr
Halvsida	100 "
Kvartssida	50 "
Attundelssida	25 "
Sextondelssida	15 "

UTKOMMER MED 4 NUMMER UNDER ÅRET
Postgiro 7 65 71

Klippas eller Rakas? fråga

Ströander & Sjöö

Frykholmögatan 2 Telefon 949

**BENGTSSÖNS
JÄRNHANDEL**

Nynäs Bensinstation

Br. Thygeason

FULLSTÄNDIG SERVICE

Finjagatan - Tel. 1688

Ett FOTO från

Lindholms

är alltid en välkommen gåva.

Stor sortering av RAMAR och ALBUM

Frankallning och kopiering

1:sta Avenyen 5

Telefon 1688

Soldathemmet

vid T 4 Hässleholm

Finjagatan 39 / Telefon 901

LJUSA, VARMA OCH TREVLIGA LOKALER

Läs- och skrivrum. Garderob
K A F É

Försäljning av Frukt, Karameller, Choklad och
Tobaksvaror. Telefonhytt

Klickar ? Klockan

Gå till

LINDBECK & Co

NILS AHLQUIST

URMAKERIAFFÄR

Röingegatan 8

Tel. 494

SNAPPHANEN

TIDSKRIFT FÖR KUNGL SKÅNSKA TRÄNGREGEMENTETS KAMRATFORENING

Med detta nummer av "Snapphanen" sänder jag en hälsning till medlemmarna riket runt. Jag gör det i den förhoppningen att allt flera skola betrakta kamratföreningen som ett medel till kontakt Skånska trängare emellan och att också många vill bejägna sig av det sambandsmedel som "Snapphanen" vill och kan utgöra.

Vi vill gärna höra (från Er som lämnat regementet, vi vill gärna ta emot bidrag från Er och vi vill gärna ge Er upplysning om och berättelser från livet på regementet. För att allt detta skall bli så givande som möjligt fordras en aktiv insats från oss alla. Till oss medlemmar riktar jag en särskild vädjan om att Ni från början beslutar Er för att låta medlemskapet bli på detta sätt ömsesidigt värdefullt, allt till bätnad för kamratkretsen kring Kungl Skånska trängregementet.

Per Hallin

Färdminnen från resa i norr

Efter stärkande finska bastubad med rullningar i nordlandets djupa, friska snö satt jag och tänkte. Jag satt i Juletid 1949 bland finska anförvanter som pånyttfödd njutande av sprakande brass från gammal kakelugnshäll i rum, där märken efter projektiler påminde om de sista striderna i Norr — tyskarnas avskedshälsning.

Vi hade vigts, min lilla goda maka och jag. Inför Gud den allvetande, kække soldatprästen Elis Kurkella och talrik menighet hade blodsband knutits med det tappra landet, där vårt svenska välde en gång haft sina yttersta utposter.

Resan ditupp denna gång genom det långa svenska riket i julträngsel låg liksom bortom horisonten, tyckte jag. Sällskapet hade som vanligt varit blandat. Överfyllda kupéer i norrlandståget vid Stockholms Central, var den syn, som mötte den söderifrån kommande "snapphanen". Dock, barnkupén stod tom. En liten spetsvalp fick just för ovanlighetens skull vila i en av nätkorgarna, och då kunde — tycktes det mig — även en långväga resande göing ha vissa anspråk på utrymme. Det visade sig, att hundvalpen var inköpt i Småland. Den färdades med husse och matte till sina fäders land, Lappland, och skulle fira sin jul i Pello för att sedermera bli bosatt i Dalarna fram på nyåret. Den lille resenären fick min odelade medömkan. Ett norskt fästfolk reste från Oslo via Stockholm —Boden till fästmöns hem i Narvik — en något lång omväg till ena pigos hem. Pjätten mitt emot mig i kupén reste däremot baklänges till Långsele. Han rättade då och då till sin bredknutna, blomliga amerikasklips, anslog en så där lagom stryktäck min och provade en stilla flirt med hemresande lärarinnan från Luleå. En pajalafödd åkeriarbetare från Stockholm hade före avresan styrkt sig lagom för sin långa färd hemåt. Han fann snart en lämplig själsfrände i medresande sjömannen, som talade en underlig blandning mellan norska och överkalixmål — en motsvarighet till s. k. stockholmskånska eller knislingefranska. Kafélickan från Gamla Stan hade lämnat huvudstaden och spracklade som bäst på sitt blekfeta och av nattvak präglade anlete med hela den arsenal, som hennes handväska innehöll och tyckte att vädret var "hur tjuusigt som helst" medan hon då och då sneglade på sina rödfärgade naglar, som begränsades av smala, bortglömda sorgkanter.

I restaurangvagnen beställde pajalaresenären med påtagen överrock in en stadig portion bergtorsk och en stor butelj vin. Hans sällskap, sjömannen, hade efter gemensam dubbelvisit på toiletten inviterats att deltaga i måltiden och gjor-

des av sin värd uppmärksam på, att uppehållet i Uppsala plögade ge absolut första chansen att åka av tåget. Orienteringen omfattade därjämte, att Uppsala till sin storlek var att jämföra med tvänne kvarter på Kungsholmen och att Pajala var betydligt större — "Du festår, de blir julfrojd i Pajala", då en annan "kommer hem festår!" Samtalet ebbade så småningom ut. Glosögt följde ett halvretligt resonemang om vem, som skulle betala kalaset och om sjömannen skulle få fira Jul i Pajala eller inte.

Medan hjulparen slogo sitt dova dunk, dunk mot isiga skenskarvar, återfann jag sedermera delar av mitt resällskap på tåget från Boden till gränstrakterna. I huvudstaden påsatt elegans hade under nattlig färd norrut skamfilats betänkligt. Trötta, glämliga bygdens barn vora stadda på sedvanlig hemfärd från det moderna livets bottenväning i storstaden till vita vidder, som sett dem födas och växa upp. Inför en praktfull, gnistrande morgongryning med vänligt rött solstrimma vid horisonten gled de stokörade och slaka omärkligt för några korta dagar in i hembygdens stora, vita famn. Varmvagn med nejlikor från Hammars odlingar nere på Kristianstadsslänten följde dem på färden, ty Löfgrens Blomsterhandel i Haparanda skulle förmedla levande blommor till midvinterod långt norr om Polcirkeln.

Då jag med övriga resenärer steg av för kaffedrickning vid Vitvattnets station slog det mig plötsligt, att dessa blomster nu skulle resa för att slå ut fjärran från sin örtagård. På samma sätt hade människorna, som varit stadda i tillväxt häruppe, rest bort för att slå ut på avlägsen ort. Skulle det, då det gällde människorna, bli storstaden eller viddererna förunnat, att locka fram de själens källsprång, som ännu ej porlat?

Gräns och tull passerades med mötande fästmöbröder från allvarstid och vänner från Mannerhelms land. Tio år hade förflutit sen min sista färd till Finland. Sällsamt blev återseendet. Efter tvänne krigs skövlingar mötte mig ett återuppbyggt Nordfinland med stadigt tinnrade väggar och sisu i gammal fin bondekultur, där även funkisfasader reste sig till tecken på ny tid. Broarna över landets största flod, Kemi älv, vilka skoningalöst sprängdes av tyskarna, voro efter årslånga arbeten nybyggda igen och vid Isohaara reste sig vid älvmyningen ett ståtligt elektricitetsverk, som med många miljoner kilowatt försörjer stora delar av landet. I Kemi dominerade dess stadshus med tänd julgran på taket, högt uppe i skyn. Byggnaden, som förutom stadens expeditioner jämval-

En god medborgare

Nyss hade vi några förband inne för repövning hos oss. Det hade som vanligt varit en massa bestyr med att få förläggningsplatser och utbildningsområden ordnade för detta extra tillskott till utbildningsomfånget. Ni vet ju att våra kaserner och vårt övningsområde inte kan ta emot hur mycket som helst. Utbildningsavdelningen och de andra aktiva kamrater, som skulle ha hand om repövningsförbanden, fann dock råd för allt och vi kom med gott samvete ta emot de gamla T 4-orna och några gäster från andra håll. Efter befälsövningar kom så några dagars trimning hemma i Häseleholm och så voro förbanden klara att gå ut på sin egentliga uppgift. Det var en glädje att se kompanierna innan de försvann från Häseleholm och dess närhet. Det var trygga blickar, vittnande om målnedvetenhet och ansvar, som mötte den som såg dessa förband uppställda före avmarsch. Man fick känslan av att man stod inför medborgare med allt av vad detta ord innebär av delat ansvar och samhörighetskänsla. De forna pojkar hade blivit män, som man kunde se upp till.

Det intrycket jävades inte i fortsättningen. Man såg lite några förband som arbetade — det ser man nämligen på trängtrupperna — men man såg en hel del arbetlag, som utan ord och åthävor, utan skrån eller støj löste de ålagda uppgifterna, stundom genast att helt själva fundera ut hur de skulle lösa.

I ett förråd stod en sådan stadig och trygg re-

servoar dessa vattenverk, är uppförd i skyskrapestil med fjorton våningar. Tyskarna fingo lång tid, då de under sin reträtt sökte spränga huset i luften. Hundratals kilo sprängämnen hade förberedats. Utlösningen gav till resultat, att botstreckningen blåste bort, men kvar stod likväl byggnaden i övrigt med sina återstående tretton våningar vilande på tre av sina fyra grundpelare. Skräck och byggmästare fingo förutom hederligt utnämmande även extra belöning, och staden hade haft en lätt uppgift att reparera skadan.

Jag hade färdats bland nordlandets folk och växer och kände starkt den finska friberoheten och härdigheten — en sorts konservatism, skulle man kunna säga — där själen icke är något slags mekanisk enhet enligt förlegad teologi, ej heller något efter sentida, uppkonstruerad logik, som konstruats och felexpedierats inom högre byråkrati av skilda slag. Grundsynen inför bister verktyg gör finnen till den han är. Oavsett parti eller

presentant för repövningsförbanden. Han följde med vaken blick hur bilarna gick in till hans förband där allt redan var dukat för att ta emot transportförbandet. När han såg mig sa han: "Jag skall passa på att tacka för de där dagarna vi hade hemmavid innan vi gick ut. Vi ä' ju litet äldre och har vårt eget, så vi ä' ju intresserade av hur saker och ting planeras. Nu såg vi att det var en röd tråd, som gick igenom det vi fick lära oss. Och det var enkelt och klart upplagt så vi förstod vad som menades. Vi hann lära oss en hel del fastän det var kort tid vi hade på oss."

De där orden gick till hjärtat. De kom från en man som själv kunde döma, bedöma, utföra och uppskatta ett arbete. Hans betyg på de aktiva kamraternas förberedelser och hans eget reserv- och värnpliktiga befäls sätt att genomföra sina uppgifter gällde mycket högt. Den här gången var det en uttalad uppskattning. Nästa gång kan det bli en negativ iakttagelse. Naturligtvis kvittar detta icke lika men trots det äro alla iakttagelser och råd lika värdefulla när de komma i rätt tid och med positiv känsla.

Det är så sällan någon vill just i rätt tid ge de aktiva del av sina iakttagelser. Vad den ovan citerade yttrade visade att han kände sin del av ansvaret för att tiden skulle användas väl och att han uppskattade allt som gjorts härför. Vi tackar honom för ett uppmuntrande ord som ger ny kraft åt fortsatta ansträngningar till gemensam båtnad. Väl mött igen!

snedblickar gör han klart för sig att reformerna bör vara resultatet av allsidig utredning och grundlig förberedelse, varom inte så är man beredd utgöra hälsosam motvikt inför åtgärder, vars följder inte låta sig överblickas. Tusentals nordfinnar ha bidat samhällets återhämtning efter skövling och brand. De ha utan regleringar med friska krafter återuppbyggt sina hem. Jordkuler och gamla skyddsrum ha varit deras utgångsläge med barn och blomma. Omkastningen i villkoren allmänt sett har väl lett till, att finnen mera än svensken fått förmåga att under strävsam dag gå in för att finna sig själv. Därmed får finnen också lättare för att träda över tröskeln från bekymrens och de egoistiska intressenas värld, ut till de stora uppgifternas. Eliter med starka inre reserver växa på så sätt fram ur ett folk, som provats hårt genom århundradena. Det "moderna marknadslivet" med allt utlagt i skylten är här fjärran. De finska

Forts. å sid. 19.

fullo väl, men det är inte alls säkert att jag vill göra det. Jag må ha en stark känsla av samhörighet med förbandet, men ge mig ut i kulregnet utan att vara tvungen. NHHHeNehej, det vill jag inte. Men, då säger chefen: "Nilsson! Kontakta stridsvagnarna. Begär eldunderstöd mot osv." Och jag pchtt sticker iväg. Men jag känner mig alls inte som slav (om jag nu känner någonting alls i den situationen). Jag är underkastad den tvångsdisciplin, som jag själv inser nödvändigheten av, den tvångsdisciplin som jag, såsom fri medborgare varit med om att ålägga mig. Den hjälper mig ju att övervinna min förbannade rädsla, en rädsla som skadar mig. Den hjälper mig stackars, fattig, syndig människa, som är långt borta från mamma, att handla som soldat och inte som en ynkrygg.

Målet är alltså att bibringa rekryten 1) teknisk färdighet, 2) disciplin, dels fostra och utveckla självdisciplinen, dels framskapa en tvångsdisciplin, 3) försvarsvilja.

Vid vilken ålder skall medborgaren utbildas till soldat?

Sedan vi nu en lång stund uppehållit oss vid målet, kan det vara på tiden att vi kommer ner på jorden ett slag och studerar de förutsättningar vi har att nå målet. Vid vilken ålder skall medborgaren utbildas till soldat? Ja, vad den andliga mögna den för soldatutbildning beträffar, så har vi väl alla gjort den iakttagelsen, att 20-åringar är besvärliga, 25-åringarna är jävliga (jag är 25 år) och 30-åringarna är bra pojkar. Men om man skulle vänta med att utbilda medborgarna till soldater tills de blivit 30 år, så skulle man förlora 10 årsklassers användbart soldatmaterial, en 30-åring kan svårigen vara borta någon längre tid från produktionslivet och familjen, och därtill kommer hans kropps sämre anpassningsförmåga etc. En karl på 20 år kan användas som soldat, och därför får man ta honom, sådan han nu är. Och hur dan är han?

När den värnpliktige 20-åringen skall rycka in till sin första tjänstgöring är han inte andligt mogen för den allmänna värnplikten. Han befinner sig alltjämt i den psykiska puberteten, är upptagen av sig själv och sina egna problem, han har inte insett sin ställning som medborgare, han har sedan han lämnade skolan haft få skyldigheter men fått allt fler rättigheter, hans självkänsla är utomordentligt ömtålig. I de flesta fall har han inte insett nödvändigheten av att underkasta sig en soldatutbildning. Visst vill han försvara sig i krig, men fredstidens soldatutbildning betraktar han som ett tvång. Detta delar han visserligen med så många andra, att han betraktar det som hörande till levnadsvanorna, men det är en mycket otrevlig vana. Att fostra en sådan yngling till soldat i ett

demokratiskt lands moderna krigsmakt är ett mycket svårt problem. Att av en karl göra en soldat enligt den gamla preussarandan är lättare. Då bryter man ner den personlighet som finns, och sedan bygger man upp en krigsmaskin, som man under striden har i sin hand. Nu gäller det att fostra den personlighet som finns, utveckla den, bygga till såsom ett sidoskott en hård, kallhamrad soldat, som skall existera parallellt med den gode, fredelige medborgaren.

Han, som lever i ett land med världens nära nog högsta levnadsstandard, måste sänka sin standard ner mot fältsoldatens armod. Han, med de många rättigheterna och friheterna, skall lära sig att fullgöra soldatens många skyldigheter och utbärda de många inskränkningarna i den personliga friheten. Han, med den ömtåliga självkänslan, skall lära sig att ovillkorligen lyda andra, även de som är yngre eller dummare än han själv. Problemet är som sagt svårt, och det krävs ett stort psykologiskt och pedagogiskt kunnande för att klara saken.

Föredragshållaren kom härefter in på hur man bäst skulle kunna förbereda den blivande rekryten på den stora revolution i hans levnadsvanor, som militärtjänsten innebär. Han yttrade därvid bl a:

Den blivande rekryten kan förberedas för militärtjänsten.

Det gäller ju att få rekryten att inse att han själv har stora fördelar av att med kraft och energi delta i soldatutbildningen. En 30 års karl förstår det, för han har de erfarenheter som möjliggör förståelsen. Är det då inte möjligt att genom upplysning nära nog påtvinga 20-åringen sådana erfarenheter att även han förstår det? Jag tror att man kan det.

Viljan att försvara sig själv och sitt land skall ha grundlagts hos rekryten redan innan han rycker in till sin första tjänstgöring. Han skall i skolan undervisas om värdet av den frihet, som han äger i sitt land, värdet av detta lands frihet och om nödvändigheten av att landet har en krigsmakt, som värnar friheten. Men vid 14 års ålder begriper man inte så mycket av detta, och sedan är man undanryckt samhällets fostran ända tills man skall göra sin första tjänstgöring. Det är därför lämpligt att preparera rekryten före inryckningen med broschyrer och med radioprogram, så att han vet på ett ungefär vad han skall göra, och varför han skall göra det. De politiska ungdomsförbundens ledare har deltagit i sådan upplysning, och det är ju att hoppas att de fortsätter därmed. Men det skulle nog inte skada om även några populära figurer deltog. När nu Soodas kan sälja strumpor, så kan man väl också få

hosom att i radio tala om, att "den där exisen inte alls är så farlig". Visserligen är det litet marigt ibland, men det är bara kul att känna sig som en fästigt stålman.

Behandling av rekryten. Utbildning.

Behandla sedan rekryten som en fri medborgare i ett demokratiskt land. Man skall behandla honom på ett sådant sätt, att han tror att man tycker, att han är en väldigt klipsk kille. Nu är visserligen rekryten endast sällan en mogen medborgare, men han blir förvisso inte mera mogen om man betraktar honom nedlåtande och hunsar honom. Han skall lyda sin chef, men inte av rädsla. Han skall inte bråsa göra motstånd i alla lägen, fysiskt motstånd och moraliskt motstånd. Han skall läras att känna, att han, den frie mannen, försvarar sig och sitt land. Ingen skall få sätta sig på honom, allra minst hans chef. Den enda överlägsenhet en chef får visa sina underlydande är överlägsenhet i tjänsten. Och den skall han visa!

Ta fram den där — specifika militära spänningen, givaktuppmärksamheten, endast då den underlättar arbetet. Den spänningen är en handlingsberedskap för musklerna, och den hämmar tankeförmågan. Att begära att en soldat skall stå i vissid ställning när han skall tänka för att kunna ge ett svar på en fråga, är felaktigt. Att tala "kort och militäristiskt" när man undervisar är även felaktigt. Spänningen kan komma, då färdigheten skall drivas in i ryggmärgen, alltså under drillen. Då kan den öka övn-effekten.

Tala om varför rekryten skall göra så och så, om till det tar, får man igen med rätta i ökad mån att lära från rekrytens sida. Men det räcker inte med att säga: "Övningen avser att visa plutons stöd i skog..." och sedan använda ord som man själv begriper, men som rekryten knappast fattar. Man måste nog se till att rekryten verkligen fattar förklaringen.

Rekrytens fantasi är inte alls stor. En pappfigur är en pappfigur, en skärm är en skärm, och så vidare kan för genomsnittsrekryten, ja även för de andra flesta studentbevärningar, aldrig bli något mer än ett int, ens om han har motståndare av kött och blod emot sig.

Även om man ställde till med ett krig och satte rekryten på parkett, så skulle han ändå inte fatta vad han måste göra så eller så.

Men sätt rekryten på parkett och visa honom på film hur han skall göra, och varför han skall göra det, för se film det kan han. Det har han gjort sen han var så liten att han just hade lärt sig att speras boll. Visa honom där, att han klarar det och uppgiften om han gör rätt, men att han ströps, stupar eller bidrar till andras död, om han

Efterlys:

Efterfrågan på tidigare exemplar av Snapphanen har tilltagit. På grund härav har vissa nummer utgått ur redaktionens arkiv. Dessa nummer äro följande:

Nr 1 1945	Arg 3
Nr 2 1945	Arg 3
Nr 1 1947	Arg 5

Red är tacksam för alla exemplar av dessa nummer, som kunna avstås. De kunna sändas under adress:

RED AV SNAPPHANEN, T 4, HÄSLEHOLM

gör fel. Rekryten skall identifiera sig med hjälten på filmen, med försvararen, med anfallaren, med patrullkarlen. När man sedan kommer ut på övnplatsen, så skall man hänvisa till filmen. Ex.: "Hur gör Andersson nu? Kommer Andersson ihåg hur det gick för den som gjorde så på filmen?" — "Joo, han blev skjuten." — Ja, just det. Men gör så där i stället, så har Andersson en chans att klara livhanken.

Att befalla med krigslagen bakom ryggen är ingen konst ...

Den svenske 20-åringen vill försvara sig själv, om någon främmande makt anfaller hans land. Det gäller nu att övertyga honom om, att han tillsammans med grannarna i hemorten bildar en frikår som med handvapen försöker slå tillbaka fienden. Det gäller att övertyga honom om, att han vinner på att inordna sig som en liten kugge i det stora maskineri, som Sveriges krigsmakt utgör. Det gäller att muntligt och med en pedagogiskt välgjord film visa honom, att han själv vinner på, att han och andra noga iakttar den militära disciplinen, den disciplin, vilkens främsta kännetecken är ögonblicklig, ovillkorlig lydnad gentemot chefen, en lydnad som inte är bunden till person. Givetvis underlättas lydnaden om chefen verkligen har sådana egenskaper, att han kan leda andra. Att befalla med krigslagen bakom ryggen är ingen konst, men att leda, att på grund av sin personliga resning och överlägsna duglighet inge ett sådant förtroende hos sina underlydande att dessa frivilligt låter sig ledas, det är svårare. Den idealiske chefen är sådan, att hans underlydande känner: "Den killen är som farsan själv. Honom följer jag överallt, även rätt in i döden." Det är av stor betydelse att rekryten redan under den första månaden förmås att förstå den militära lydnadsplikten. Denna förståelse hindras dock, om en chef missbrukar sin befälsrätt, eller skall vi säga, sin befälsplikt, om han visar att det är han som person som befäller, och inte jag, chefen. Förståelsen för den militära lydnadsplikten hindras, om en chef

ger order om handlingar som inte bidrar till att nå det mål, som är satt för utbildningen, om han ger order för att roa sig. Missbruk av befälet förstör lydheten, och lägger därför grunden till nederlag i strid.

Man måste få rekryten att fatta betydelsen av inre tjänsten.

En ofta stor provosten är för den nyinryckte den utomordentliga noggrannheten i den inre tjänsten. Rekryten har väldigt svårt att förstå, varför det är så noga med att knappen på ficklocket skall vara knäppt. Hemma borstade rekryten kanske skorna en gång i veckan, om sången var sträckt eller inte, intresserade honom inte. När han hade tappat en knapp, satte han kanske dit en ny. Nu undrar han om befälet inte kan hitta på något roligare åt sig än att pyssla med en massa bagateller, och han menar att soldaterna vid fronten minsann har annat att göra. Där gäller det att gräva, gömma sig, skjuta snabbt och säkert och springa som om man hade en raket därbak. Och dock, hur viktig är inte den inre tjänsten? Jag ber att i likhet med Axel Gyllenkrok utan några jämförelser i övrigt få citera den ryska militärtidskriften Krasnaja Zvezda 1939: "Våra officerare måste lära sig inse betydelsen av s. k. bagateller, ty på 'bagatellerna' beror ofta kompaniets, regementets, divisionens stridsduglighet. Den moderna krigskonsten, som grundar sig på användningen av långt framskriden teknik och komplicerade stridsmaskiner, kräver ett minutiöst noggrant och exakt arbete av varje man och varenda länk i armén. Och varje "småsak", vare sig det är ett illa smort vapen eller en bortsliten knapp, kan i längden i negativ riktning påverka funktionerna hos den väldiga och komplicerade maskin, som en modern armé representerar."

Man måste få rekryten att fatta betydelsen av den inre tjänsten. Men då gäller det också att vid inspektion granska främst huvudsakerna. Man kontrollerar att soldaten har alla synliga knappar knäppta, men inte att han har slutstycket med i

kpisten. Och man anmärker på att det ligger ett sandkorn mellan stocken och lådan på kpisten, men vem kontrollerar att soldaten inte använder stålull för att ta bort rost på slutstycket, något som omedelbart borde rendera honom minst 14 dagar i buren. Det är direkt moralupplösande att slla mygg men svälja kameler!

Jag har här velat lämna några synpunkter på soldatutbildningen i ett land som vårt, en utbildning som syftar till att skapa soldater, som inte bara kan tekniken och som passivt lyder order, utan som är fyllda av vilja att göra sitt yttersta för att deras egen försvarsförmåga skall vara den bästa möjliga, soldater, som har en verkligt hög stridsmoral. En sådan hög stridsmoral kommer från 1) vissheten om att man har en god stridsteknik, minst lika god som fiendens, 2) viljan att försvara det land i vilket man är en fri man, 3) viljan att göra detta i en krigsmakt i vilket man har mötts med välvilja — och fasthet — och där man har blivit behandlad som den fria medborgare man är, 4) den tvångsdisciplin som soldaten erkänner vara nödvändig, och som han vet hjälper honom att vara den tappre soldat, som han vill vara.

Vi hör ofta talas om det kalla kriget. Detta som — i bästa fall — kommer att pågå i många år ännu, är inte endast en kamp mellan öst och västs diplomater, eller en kamp mellan två ideologier, det är också — och till mycket stor del — en kamp mellan folket och krigsmakten i de demokratiska länderna. Det är en kamp mellan folkets önskan att ha det skönt och bekvämt därhemma och det militärpolitiska lägets krav på ökade rustningar och höjd personlig krigsberedskap. Om folket inte frivilligt minskar sina högst förställda krav på hög levnadsstandard, så att det kalla kriget förloras på grund av ekonomiska kriser. Det kalla kriget har frambringat den svåra uppgiften att vara beredd på blodigt krig i morgon och likväl planera för en fredlig framtid. Det kalla kriget kräver en intim kontakt mellan medborgarna och krigsmakten, det kräver att medborgarna är medborgaresoldater som alltid är medvetna om att det är de, som är krigsmakten!

Insamlingen till fanan

gav ett resultat, som fullt motsvarade de förhoppningar som fankommittén ställt på föreningsmedlemmarna. Från den dag insamlingen igångsattes i Regementets dag i fjol till dags dato har influerat 1391 kronor, ett belopp som väl täcker kostnaderna för fanan. De skänkta beloppen ha varierat mellan 50 öre och 100 kronor och sammanlagt 387 st. av medlemmarna ha bidragit. Fankommittén vill härmed till alla dessa, ingen nämnd och ingen glömd, framföra sitt tack för att de så beredvilligt medverkat till att underlätta fankommitténs arbete. Till firma I. Rydbergs flaggfabrik, Karlshamn, vill kommittén också rikta ett tack för sitt samarbete, god service och ett förstklassigt utfört arbete.

Fankommittén.

Glädjande initiativ i Hälsingborg

Lokalavdelning bildad.

Måndagen den 21 april 1952 var en märkesdag i kamratföreningens historia. Då bildades nämligen dess första lokalavdelning vid en sammankomst på restaurang Kvarnen i Hälsingborg.

Initiativtagarna hade redan flera veckor förut tagit kontakt med kamratföreningens styrelse, som vid sammankomsten var representerad med kapten Brunnby, fanjunkare Liedholm och herr Henning Nilsson, Karlshamn.

Ett 30-tal Hälsingborgsträngare hade infunnit sig, då den energiske ordföranden polisman C. A. Nilsson slog klubban i bordet och hälsade välkommen. Efter mötesförhandlingarna höll kapten Brunnby ett kortare anförande, vari han med återblick på svunna dagar redogjorde för regementets nuvarande organisation. Vid kaffet höll personalofficeren vid T4, kapten Cintio en med stort intresse avlyssnad genomgång av bestämmelserna för inkallelse till repövningsomgångarna och besvarade därefter frågor i detta ämne. Så följde filmförevisning och samkväm och man skiljdes så småningom efter en verkligt trevlig kamratträff. Det är att hoppas att alla Hälsingborgsträngare söker kontakt med denna livaktiga sammanslutning.

Lokalavdelningens styrelse fick följande sammansättning: Ordförande polisman C. A. Nilsson, v. ordförande trafikförman Arvid Bengtsson, sekreterare affärsföreståndare Göte Dahl, kassaförvaltare drätselbokhållare Bertil Larsson, klubbmästare reklamman W. Dehlin.

T4-INGAR i Hälsingborg!

Anslut Eder till lokalavdelningen!

Anmälan till

Affärsförest. Göte Dahl, Römöllegatan 69,
tel. 252 12

Trafikförman Arvid Bengtsson, Visitörsgatan 4, tel. 192 97.

Neumans Möbler

vid behov av

Möbler . Mattor . Gardiner

Vänd Eder med förtroende till oss!

Åkaregatan — Tredje Avenyen 11. Tel. 1994

MORRIS-service i Hälsingborg

Vi utföra även övrig service såsom:
Batteriladdning . Rundsmörjning . Underredsbearbetning med "Undersal"

RINGKOMPANIET

I HÄLSINGBORG AB . Telefon Namnanrop

Kompaniafton

Det är sommar. Regn öser från en himmel, täckt av ogenomträngliga moln. Små, raffinerade droppar, understödda av grövre, letar sig sakta men säkert in under regnskyddets halslinning på tre stackars befälsskola K soldater. Dessa arme män är sysselsatta med tankeverksamhet. Denna tankeverksamhet går ut på att åstadkomma en enkel liten plutonsafton vid en lägereid... Men det blev ingenting av.

Senare fram på hösten försökte undertecknad ensam sätta igång någonting... Men det blev ingenting av.

I början på april togs så ett krafttag i rätt riktning. En kommitté utsågs för att utarbeta en kompaniafton. Det hela hade nu avancerat till ett högre plan. Till slavarbetare i denna kommitté utsågs "Snoddas" Göte Kastner, Claës Lindroth samt Ulf Reggubben Nebardt. Efter och i anslutning till revyn fick Lindroth det vackra namnet Qvirr såsom en enkel gest av tacksamhet från Nebardts sida. Lindroth, det är jag det, hade nämligen givit Nebardt det bestickande namnet Reggubben.

Vi arbetade och skrev; tyckte det var bra en vecka och så refuserade vi... Så höll vi på två månader och slutligen hade vi revyn klar. Den hade då svällt ut ännu mer. Av den lilla enkla plutonsaftonen vid en flammande lägereid hade blivit en bataljonsafton.

Så raskt till en timme innan spektaklet skulle ta sin början. Qvirr Lindroth, som kallade sig regissör, hade en sista hektisk generalrepetition. En sugande känsla i maggropen började infinna sig. Varför? Alla hade glömt sina repliker. Ingen kunde sina texter, kapten Jämtfjäll inräknad. Ridåhalaren drog för ridån innan poängen kom osv. Det var med andra ord precis som det skulle vara.

Plötsligt skriker dörrvaktmästaren, ut- och inkastaren Lolle Andrén: "Killar, sluta... sluta, publiken kommer. Alla försvinner till sina respektive platser. Spelet kan börja. Kompanichefen kapten Jämtfjäll satte genast publiken i stämning och sen var det bara att låta Gogge Tankus med sin mördande chångong smälta publikens hjärtan. Snoddas Kastner läste sin prolog och hela gänget skrek ut en inledningssång. Därefter lärde Qvirr Lindroth ut konsten att bli grov i över kant genom att hålla grovt korn i underkant. Med detta hade Cello hjälpt honom. Så var det Gogge Tankus' tur att skända kompanibefälet i en rolig visa, som ständige Köpenhamnsresenären Inge Larsson författat. Befälet fick också tillfälle att visa framfötterna. Enligt känt karusellmaner lockades löjt-

Qvirr qvirtrar. ✓

nant Lindstedt, sergeant Boo samt fanjunkare Carlsson upp på scen. De fick skriva en visa om oss vanliga vpl. Resultatet blev en förtjusande barnvisa:

Mors lilla Lasse (Ahremerk) till sjukan gick,
omslag om armen och A grupp i blick...

Så gjorde Reggubben Nebardt och Qvirr Lindroth några vansinniga spex i "american style". Kvällens clou svarade kapten Jämtfjäll för. Han hade inte blott på allt sätt hjälpt oss med revyn, utan även lovat att sjunga några bitar till luta. Han tjusade publiken med Surpupporna o a ej att förglömma.

Inte gjorde det 1786 Johansson nå't som han sjöng i refrängen på sin kuplett. En blivande revycharmör?

Så debuterade militärbaletten, även kallad Rylfiderna. Det var tre "flugviktare" Nebardt, basisten Winroth samt komframochoisänen Gogge Tankus. Att golvet höll? Andra kompaniet hyste även en sångfågel med skolad röst. Det var Nuvarande korpralen och Dåvarande vicekorpralen Sydmark som sjöng bl a Mattinata. Vilken bataljon kan ståta med en slik sångare?!

Mera sång. En förnämlig kvartettsång, som faktiskt ytterst sällan var "ute och reste" i noterna. Det var Sydmark, Ol man Burström, Dubbelposten Vernersson och trumpetaren 1127 Andersson som hälsade maj välkommen. Sedan så Bulan och Sydmark sjungit några Gluntar och Lasse Ahremerk visat film drog det ihop sig till final med

Tack ska ni ha,
Ni applåderat så bra
Vad Ni tyckte gör det samma
Tack ska Ni ha!

Claës Lindroth.

Regementsmuseum

Det är nu över 55 år sedan eller närmare bestämt år 1895 som Kungl Wendes trängbataljon utbröts ur Kungl Göta trängbataljon och uppsattes i Landskrona. Den 8. oktober i år är det jämnt 40 år sedan Kungl Skånska trängkåren intogade i Hälsleholm och tog sina nuvarande kaserner i besittning. Under loppet av dessa år har T 4 utvecklats till ett av landets största regementen.

Vad finns då kvar i regementets ägo som kan minna oss och kommande T 4-ingar om gångna tider? Det är beklagligt nog inte mycket, men det är kanske förklarligt. Man har under den ständiga expansion, som T 4 under åren genomgått, inte haft utrymme för gamla icke längre regementsenliga föremål.

Nu är emellertid planer i görningen på att vid regementet upprätta ett eget museum. För att detta skall kunna komma till stånd fordras emellertid att regementet tillföres föremål som äro värda att bevara för framtiden.

Vi söker alltså donatorer och vänder oss till kamratföreningens medlemmar och andra läsare av *Blomman* med denna vädjan:

Har Ni något föremål bevarat från Er tid vid T 4, det må vara en uniform, gamla fotografier, vapen, vidmundering eller annat, donera detta till regementets blivande museum!

Närmare upplysningar kan lämnas av ledamöterna i museinämnden kapten B. Kinnman och fanjunkare H. Lindén. Adress T 4, Hälsleholm, tel 2010.

Kvinnliga soldater på T 4

Militärbefälhavaren, generalmajor Akerhjelm inspekterar SKBR-kursen. ✓

Under ett par veckor i våras hade på militärbefälhavarens order anordnats en kurs för elever av SKBR (Sveriges Kvinnliga Bilkärs Riksförbund). Kursen hade samlat ett trettioåttal elever från Västervik i norr till Ystad i söder med yngste deltagare på 19 vårar och äldste på 46.

Ävd Utb hade säkerligen inga svårigheter att rekommendera frivilliga instruktörer till en sådan kurs. Det var bara att ordna kön och de lyckligen uttagna voro: Löjtnant R. Carlqvist såsom kurschef med gott bistånd av plutoncheferna fanjunkare A. Ohlsson och sergeant H. Larsson. Biträdnade instruktörer och lärare voro överfurir 173 Anderson, armétekniker S. Bagewitz och furir S. Welland.

Forts. å sid. 22.

Frivillig fritidsundervisning

I dagarna ha de vpl fått fylla i en intresseundersökningsblankett, som utsänts av personalvårdschefen. Det är meningen att genom denna undersökning årets rekryter skola kunna få påverka valet av studieämnen till den frivilliga fritidsundervisningen i höst. Kompanicheferna kunna även använda sig av materialet för att utrona sina rekryters idrottsliga, kulturella, musikaliska och religiösa intressen. Tillfälle till tips om tidningar, kurser, föredrag m m kan givas i forumläret.

Förra årets fritidsundervisning samlade 245 elever, varav fem utnyttjade möjligheten att erhålla studiebidrag för enskild korrespondensundervisning. Anslaget var 2000 kr.

Endast en språkkurs, engelsk nybörjarkurs, anordnades. Önskemål är i år att få fram större intresse för t. ex. romanska språk, humanistiska ämnen, etc. Visserligen är rena hobbykurser roliga, men grundtanken med undervisningen är att öka allmänbildningen.

Engelska och matematik (realskolestadiet) voro omtyckta kurser i fjol. Fotograferingskursen var för stor med sina 30 elever. I år mottagas endast de, vilka ha någon förkunskap om fotoarbete. Bokföreläsning är omtyckt och nyttigt att lära sig. Maskinskrivning kan av materialskäl endast ordnas för stabfurirskolan. Motorkurser omfattande teori intill körkortstagnation kan anordnas i flera omgångar. För praktisk körning kan drivmedel och fordon ej räcka till, varför sådan kurs hittills ej anordnats.

Då T 4 bildningsråd i år i sig innesluter lärover-

Forts. å sid. 22.

MOTORSPORT

Intresset för motorsport har alltid varit stort inom regementet och T4:s namn har inom motor-kretsar under årens lopp kommit att få en god klang. Den tävlingsform, till vilken militär personal är hänvisad att deltaga i, är orienterings- och tillförlitlighetskörning med bil och motorcykel. Tävlingar, där enbart hastigheten faller avgörande är enligt arméchefbeslut icke tillåtet för militär personal med kronans fordon.

Orienterings- och tillförlitlighetskörning, eller OT-körning, som det också förkortas, äger ett mycket stort värde för den militära personalen. Det är inte så enkelt, att mil efter mil dag såväl som natt med eller utan belysning på fordonet leda bilen, motorcykeln eller förbandet rätt utefter de alingrande, krokiga och ofta obetydliga vägar, till vilka militära förband är hänvisade. Gäller det sedan att vid en viss tidpunkt vara framme vid mål eller ansluta i något mindre vägskäl till en annan motorkolonn på det och det klockslaget, då gäller det att både kunna läsa karta och räkna tider. Genom flitigt deltagande i de av de civila klubbarna varmt omhuldade och oftast mycket trevligt upplagda OT-tävlingarna har den militära personalen möjligheter att fördjupa sitt kunnande. Ett deltagande från de värnpliktigas sida i dylika tävlingar är dock icke att påräkna. Den ytterligt ringa tillgången på lämpliga fordon (standardpersonbilar och motorcyklar av nyare årgångar) gör att deltagandet måste begränsas till det aktiva befälet. (Huvuddelen av regementets personbilar utgöres av specialfordon såsom radiobilar och jeepar och dessa äro i regel icke tillåtna tävlingsfordon.) För den värnpliktiga personalen anordnas dock under utbildningens gång OT-körningar med lastbil och motorcyklar, tävlingar, som hitintills har omfattats med allra största intresse från de värnpliktigas sida. För tillfället pågår på plutonchefsskolorna en serietävling om ett förnämligt motorpris den så kallade "ratten" (en gammal fin ratt i ek från seklets barndom och med en ingravad silversköld).

Den samlande faktorn för regementets personal när det gäller motoridrott är motorsektionen inom idrottsföreningen. Låt oss då göra en hastig återblick på, vad som tills dato under året förevarit och en blick framåt på vad som är att vänta.

Träningsstävlingar.

Två av motorsektionen anordnade träningsstävlingar har förevarit. Huvudändamål har varit förberedelser för I. MID motortävling samt ubefätlings P 2—T 4. En träning kördes under mörker och banan hade lagts upp av fanj Lundström, en av de gamla, verkliga rävarna inom OT-körning.

Klubbtävlingar.

T 4 motorklubb har deltagit i fem klubbstävlingar.

I Trelleborg (motorklubben Ringen) startade 4 bilekipage och 5 motorcyklar. Detta var den första tävlingen för säsongen och det visade sig att förare och kartläsare på bilekipagen ännu inte var riktigt "samkörda". En sjundeplacering av löjtnant Lindstedt med serg Svensson som kartläsare blev egentligen allt. Serg Håkansson och fanj Svensson låg väl framme ända tills en trasig bensinpump satte stopp för vidare framfart. I motorcykelklassen bärgade påtillige furir Aurell en seger och överfurir Stenhöös överraskade med att köra in på tredje plats på en hel cykel. Öfurir Hurtig och furir Karlsson hjälpte till att ge priset till ett ur en T 4-ings synpunkt angenämt utseende.

I Hälsingborg den 25. maj slog det rätt bra i båda klasserna. Lindstedt—Svensson stötade med 0 prickar, men förlorade lotten om första-placeringen. Fänrikarna Rawenius och Klein körde till sig en hedrande fjärdeplacering. I motorcykelklassen visade öfurir Thuresson var skåpet skall stå och öfurir Lindquists tredjeplacering gjorde att vi kunde räkna med en alltigenom lyckad dag.

I Majpokalen, som i år arrangerades av SMK Kristianstad stod löjtnant Posse, T 4 som tävlingsledare. Denna tävling var en ren tillförlitlighetstävling på en synnerligen krävande 55 mil lång bana. I kopplet Varg-Olle Nygren, Hasse Danielsson m fl återfanns även öfurirerna Abrahamsson och Thuresson samt furirerna Nilsson (3 komp) och Aurell (den senare på egen knarr). Trots kändedom om de svårigheter, som skulle möta hade dock undertecknad närt ett litet, litet hopp om klubbplacering för vårt tremannalag. Men det var kanske för mycket begärt. Bland de 15, som kom i mål (55 hade startat) var i alla fall Abrahamsson och det var bra gjort. Förutom Varg-Olle steg även Thuresson och Nilsson av. Ur Nilssons magnet rann enligt uppgift en halv liter vatten. Och då förstär man att det inte gick så bra att köra.

I österled närmare bestämt i Sölvesborg tävlade vi den 27. april. Med tanke på det motstånd, som bjöds där, måste man nog säga att 1.—3. priserna var lätt fångade.

I av Trelleborgs motorklubb anordnad uttagningsstävling om Nymans-skölden vann ende T 4-deltagaren, öfurir Stenhöös sin klass. Denna tävling är närmast en propagandatävling i kompanjen för tryggare mckörning och tävlingsformen är en kombination av trafiksäkerhets-, tillförlitlighets- och trialkörning (manöverprov i terräng).

Det kan vara värdefullt att den militära personalen föregår med gott exempel, när den uppträder i trafiken.

Militära tävlingar.

Två militära tävlingar har körts. Den ena en fullträff för T 4-deltagarna, den andra en fullträff fast i fel riktning. Det är bäst att med en gång bita i det sura äpplet och konstatera att i ubefätlings mot P 2 blev vi ordentligt tilltvålade. Flera ekipage var tvungna att bryta på grund av maskinfel, fel, som kanske aldrig hade uppstått, eller som hade kunnat förebyggas genom samvetsamtare träning och trimning av motorcyklarna på den tid, som stod till förfogande före tävlingen. Och hur var det med kartläsningen från stationspunkt? Är det en färdighet som kommit i skymundan vid T 4 under de sista åren? Till nästa år fördras det kraftigt för att bryta P 2 hegemoni inom denna tävling.

Betydligt angenämare var det att granska resultatlistan från I. MID motortävling, där T 4 i år för alltid erövrade det vackra och värdefulla vandringspriset. Den dagen slog det verkligen för T 4 och "ärvfienden" P 2 och det nästan "proffstrimmade" Lv 4 förvisades till hälsosamma andrabandsplaceringar. Lagpriset erövrades med 100 prickar till godo på nästa lag och de, som svarade för den prestationen voro: löjtnant Lindstedt—serg Svensson 1. pris, serg Håkansson—fanj Svensson 2. pris samt i motorcykelklassen öfurir Thuresson 3. pris, furir Aurell 4. pris.

Även övriga T 4-deltagare, ingen nämnd och ingen glömd, hjälpte till att göra dagen till en i sig lyckad dag. Lagledaren major Källman och reparations- och servicepersonalen skall även ha ett tack för skicklig ledning och hjälp.

För att få bilden någorlunda komplett av tävlingsdeltagandet bör nämnas serg Carl Nilssons framgångsrika motorcrosskörningar hemma såväl som i Belgien. Serg Nilsson tävlar dock på egen maskin och kör för SMK Kristianstad, fullt förståeligt med tanke på det ekonomiska stöd, som han där kan erhålla för dylikt tävlingsdeltagande. Han berättar om sina intryck från Belgienresan i en annan artikel i denna tidning.

Det allra sista tillägg till tävlingsstatistiken är serg Håkansson och fanj Svenssons 1. placering i Kristianstads mässrally på en 1928 års Dodge. Populär seger och lönande.

För sommaren torde det vara rätt lugnt på motorfronten, men till hösten planeras, med regementschefens benägna tillstånd, deltagande i ett antal civila motortävlingar samt fortsatt träning framför allt under mörker.

Det som gläder motorsektionens ledning mest, förutom måndagarnas studier av tillfredsställande tävlingsbulletiner, är, att de tävlande ådagalagt

Löjtnant Lindstedt och sergent Svensson, segrare i I. MID motortävling.

gott sportmanskap och visat att det går att tävla utan att komma hem med motormaterielen i skadat eller fördärvat skick. Det betyder säker och hänsynsfull körning och det är dit vi vill komma. Vi vill inte se bilden av en tävlande, som har så bröttom, att han i nattens mörker kör rakt in i sängkammaren till bonden, som yrkade tillhåller den objudne att "vägen till Tomelilla går till vänster om komoden".

Olle J.

Finja Konditori
REKOMMENDERAS

TEL. 15

TEL. 13

När fick Er flicka eller fru
en bukettt blommor sist?

BOHMS BLOMSTERHANDEL

Järnvägsgatan

Teonors
ANDEL I SVENSK-PSYKHOLOGISKA
TEL. 490
MED & DOKUMENTATION
MODERN — HYGIENISKT — TRIVSAMT

För Damer och Herrar
med anspråk på god
HUD- och HARVARD
föreläsna våra special-
behandlingar.

GYNNA ANNONSÖRERNA!

Från plutonchefsskolornas OT-körningar

Det brakar i nordväst.

— Vem är den vilde jägaren, som sätter av i sträck? ur stugan gluttar bonden med undran och med skräck. Ett gråbrungrönt vidunder yr kring på vägen smal, och bakom ratten pippar en vicekorporal. —

En snål vind pyste in över stranden vid Hovs Hallar, då solen gick upp den 16 maj 1952. Ett par ejdrar strök fram längs den yttre tångranden, och den vetgirige iakttagaren hade tydligt kunnat höra hurusom det sträva vislandet av deras vingar rytmiskt avbröts av ett klatschande ljud, då vingspetsarna berörde den krusiga vattenytan. Emellertid fanns ingen dylik iakttagare tillstädes, ty revejlen hade just gått i militärlägrät ovanför strandklipporna, varefter trenne plutonchefsskolor under några få timmar njutit en välförtjänt vila.

Alla är väl förtrogena med den trevna efter-revelj-stämningen, ni vet, när majoriteten av tältets inhyssingar dystert och uggleaktigt stirrar ut i universum, under det att ett par sammanbitet morande försöker dra på sig samma strumpa, men av detta fenomen förmärktes föga eller intet i dag. I dag var nämligen Dagen O, Orienteringen, det Stora Rallyt, som skulle sätta bilspår i världshistorien. Tävlingsen var avsedd att gå över en sträcka av ca 19 mil, och på denna sträcka hade 5 kontroller upprättats. En förare och en kartläsare bemannade varje ekipage, som det så vackert het, ehuru man i samband med ordet ekipage vanligen tänker sig något mera stilrent än en sjuktransportare med magknip i den sjätte cylindern.

Tiden för första start närmade sig emellertid, och fram rullade den första pampiga Märsan och stannade med pysande bromsar på startplatsen. Inneslutande två tuffa motorgrabbar, en bensindunk och två påsar torrscaffning. Vidare framhålls från initierat håll, att den också hade någon liten last, något som inte gällde signalisternas bilar. Vi vinkade farväl och inväntade sedan i spänning vår egen start.

Den kom, och då Anders och jag segervissa rullade mot det okända, tyckte vi oss tvärs genom motorns fulltoniga knackningar höra det spontana sus av beundran, som lopp genom våra kamraters leder, då vi, urbane vinkade, satte oss tillrätta för den långa färden. Det var förvisso inte vårt fel, att vägen, kartorna, kontrollerna, fordonet m m, m m var av sådan beskaffenhet, att vi inte kunde vinna tävlingen. Den första delen av vägen gick ned utmed Skälderviken genom ett natursceneri, som kom oss norrlänningar att tänka på främmande länder med främmande namn; ljusgröna, tätklippta färbetesängar omväxlande med rödaktiga och sönderfräta klipputlöpare från Hallandsåsen. Salta västanvindar fläktade lent över land-

skapet, och härskaror av måsar, spovar, tofsvipor och strandakor respektive skrinade, drillade, kvado och visslade runt omkring oss. Då och då fångades ögat (i början möjligen till förfång för åkdonets räta handhavande) av gigantiska gläns, som glodde på oss iacklande förvåning. I detta tävlingens första skede var kampen ännu inte så hård mellan de olika bilarna. Ett intermezzo kan dock vara värt att minnas. Ett par stora lastbilar hade stannat tveksamma i en vägkorsning, då vi kom rasslande. Då beslöt vi oss för att ta en s. k. rövare och friskade utan dröjsmål in på den vänstra vägen. Den visade sig emellertid snart vara vilseledande, varför vi vände och for tillbaka. Härvid hade vi nöjet att möta de två tunga lastbilarna, som glatt hade kastat sig på det färska spåret. Den ambitiösa unge bilföraren må lägga denna berättelse på minnet och använda sig av lärdomen, när han härnäst önskar köra om en lastbil på smal väg.

Så småningom kom vi till Angelholm, och de, som förut inte besökt staden, fick nu tillfälle att under några hektiska minuter snurra omkring i gatulabyrinterna, varefter kosan åter ställdes mot sydost. Vi besökte den kooperativa marmeladens födelseort, Björnekulla, och fann att den i likhet med flera sydsvenska orter var ett vackert och levande samhälle. Här vid den natursköna Söderåsens nordspets tyckte vi oss dock finna, att leendet kanske var litet väl utpräglat för det norrländska kynnnet. Det verkade nästan sliskigt, vilket ju emellertid också kan ha berott på marmeladen. I Björnekulla gjorde vi också ett uppehåll om 30 minuter, under vilket vi i rasande fart vidtog en del nödvändiga åtgärder, såsom att anmäla vår ankomst, tjata om parkeringsplats, hålla bensin över torrscaffningen, anmäla vår avgång och tjata om fri passage ut från parkeringsplatsen.

Nu vidtog orienteringens utan tvivel svåraste del. När vi väl passerat Söderåsen och under några korta sekunder beundrat utsikten, stötte vi snart på en illvillig furir, den där omutligt antecknande tiden för att kontrollera att vi körde lagom fort. Det gjorde vi emellertid, och med tillfredsställt sinne skramlade vi vidare över Ljungbyhed och bort emot femte kontrollen. Men ack! På denna etapp kom manfallet. Våra barnbarn kommer att höra talas om denna olyckliga väg under benämningen "Järnvägsvagnarna", och de skola säkerligen aldrig förtröttnas att höra den dystra berättelsen om huruledes mängder av bilar körde ner i kärr, fastnade i potatisland och i största allmänhet körde vilse. Man kom fram till kontrollen från fel håll, man kom fram med ett par timmars försening och i vissa fall kom man inte fram alls. Järnvägsvagnarna var den punkt, kring vilket allt rörde sig. De stod övergivna i skogen vid en forntida, numera fingerad järnväg, och från dem strä-

lade stigar ut åt alla håll utom åt det rätta. Som ett dystert exempel kan nämnas, att en desorienterad och desillusionerad radiobilförare ute i skogen, väl en mil från vagnarna, mötte en kapten i ledningen, (vilken förbjöd mig min försiktighet att omtala), och efter en kort tvekan dristade han sig att fråga, var han befann sig.

"Det vet du", blev det hurtiga svaret, varefter man skildes med ömsesidig högaktning och for var och en åt sitt håll.

När vi väl funnit den gäckande kontrollen, var emellertid resten lätt. För oss som vant oss vid ett rastlöst pusta omkring i bokskogar och träskmarker, var det naturligtvis en ren walk-over att hitta vägen exempelvis den allra sista sträckan, från Finja hem till T4 körplan. De sista stunderna av den flyende "arbetsdagen" lögade vi oss i baston, oändligen belåtna med att en så genomgående trevlig övning kan tänkas äga rum inom den milda ramens snäva ramar och förvirrande paragraflabyrinter.

Här nedan följer de prisvärda medaljörerna:

Lag 1 (1. pris): 1. komp. 32 prickar.

Håkansson (502), Svensson 4 prickar, silvermedalj;
Håkansson (2313), Arvidsson (712), 7 pr. silvermedalj;
Moberg, Fredholm, 21 prickar, silvermedalj.

Lag 2 (2. pris): 1. komp. 70 prickar.

Bronnell, Natt och Dag (1395), 21 prickar, bronsmedalj;
Lövfors, Lindh, 23 prickar, bronsmedalj;
Appelgren, Mohlin, 26 prickar, bronsmedalj.

Flor de Brazil.

Me-orienteringen från Hovs Hallar

Ordet meorientering slår alltid an en alldeles särskild sträng i trafikarnas hjärtan. En orientering på motorcykel betyder ett välkommet avbrott i den dagliga rutinen, man är sig själv och behöver inte bry sig om vare sig kringgångsvägar, signalister som inte vet någonting eller vilsekomna bilplutoner, som vi annars jämt kommer i beröring med.

Därmed vill jag inte alls ha sagt att inte trafikare kan köra fel, man behöver ju bara titta på resultatlistan för att snabbt finna vilka som idkat sight-seeing i stället för att orientera.

Men denna orientering var svår, därom vittnes en varm och avettig glassätare vid foten av åsen (Söderåsen). Sträckan här luktade Majpokal lilla vägar, och i den jättebranta och långa backen som man hade att forcera innan man på allvar kunde köra bort sig uppe på åsen, var stötlad med grabbar som förtvivlat försökte hindra sina cyklister från att rutscha ner igen. Man kom ösökt

att tänka på en flugfångare, på vilken flugorna satt uppradade med jämna mellanrum.

Sträckorna innan Söderåsen, åsen låg mellan tredje och fjärde kontrollerna, kan man emellertid inte betrakta som svåra. I varje fall inte som svårkörd. De som körde bort sig där måste helt enkelt ha sovit. Det gällde nämligen att inte slöa till eller bara blåsa på, ty helt plötsligt skulle man av vägen och in på en liten stig. Riktigt säker på att man var inne på rätt väg kunde man dock inte vara och till detta bidrog de hemliga kontrollanternas placering. På somliga orienteringar kan man nämligen lista sig till var de finns, men se det gick inte alls här. De kunde stå på ställen där man minst väntade sig dem.

På tredje kontrollen fick vi ett obligatoriskt matuppehåll, och undfagnades med varm choklad som vi satte värde på då de flesta av oss var genomvåta. Värdet var nämligen inte alls det mest idealiska, trots att det blev betydligt bättre framåt eftermiddagen. Under den tiden pysslade de flesta febrilt med att dra åt alla skruvar och muttrar som behagat lossna och somliga gjorde desperata försök att räta ut skeva och tillbucklade grejor, som antagit de mest underliga former efter omkullkörningar o d.

Med förnyade krafter kunde vi alltså kasta oss upp på Söderåsen, som av tävlingsledningen ansågs vara så pass svår att vi fick idealtiden förlängd, och det kunde man sannerligen behöva. Alla var fullkomligt ense om att det var både svårkört och svårorienterat däruppe, men att sträckan utan tvekan var den roligaste. Själv körde jag bland de första, och dessutom fel, och lyckades lura med mig ett par stycken, som tydligen körde efter det välbekanta Gisslavedsmönstret.

Sträckorna efter Söderåsen var betydligt lugnare, utan att därför vara lättorienterade. Och hade man nu av någon anledning kört spik på en sträcka, så kunde man ge sig på att man ändå samlade prickar på grund av att man helt simpelt räknat fel på idealtiden. (De fyra enkla räknesätten har aldrig varit min starka sida.) Ett annat mycket populärt inslag var alla de elektriska stängsel som fanns utmed leriga gården. Körde man omkull och hasade under ett sådant stängsel, kunde man bli vansinnig innan man lyckades krängla ut cykeln utan att få alltför många stötar.

Som slutomdöme måste man ge tävlingsledningens ett mycket högt betyg för en alltigenom lyckat upplagd orientering, och man bör väl även ge seg-raren en eloge, som tog hem spelet med hela elva prickars marginal.

De främsta placeringarna voro: 1. 61 Janse 45 pr, 2. 549 Hägglund 56 pr, 3. 116 Lund 57 pr, 4. 1432 Arlebäck 58 pr, 5. 75 Rundgren 60 pr.

Scherrer.

Som motorcrossförare i Belgien

Serg Carl Nilsson, som är en av södra Sveriges bästa motorcrossförare har jämte sin broder Jurien Ragnar Nilsson som mekaniker och en tävlingskollega ifrån Kristianstad under ett par veckor tävlingskort i Belgien. Han redogör här för några intryck från den intressanta resan.

Färden började i Hässleholm 30/4 per bil genom Danmark, Tyskland och Holland. Denna resa hade närmast karaktär av turistfärd genom värgröna bygder. Första tävlingen gick av stapeln i Brüssel 4/5. Den arrangerande motorklubben tog hand om oss på allra bästa sätt. Vår första åtgärd var att provköra banan, som gick genom en stadspark i Brüssels utkanter. Här kommo vi i kontakt med de andra deltagarna i tävlingen och fick bekanta oss med omgivningen. Själva banan var av ett utseende, som vi sällan skådat. Kunde man tänka sig att få köra motorcross i en stadspark, på gångstigarna där trädgårdsbänkar stodo kvar och voro övertäckta med halmbalar endast för att markera att just här skulle man inte köra. Då och då kom man fram till en gata och fick då t o m köra på trottoaren. Banans nivåskillnad uppgick till 10—20 m. Det som mest förvånade oss var att inga som helst skyddsanordningar förekommo. Publiken, som uppgick till 10.000—12.000 personer, fick trafikera banan hur som helst bara ingen kom i vägen för någon tävlande, som körde utan några som helst hänsyn. Funktionsstabens bestod till största delen av poliser, som godhetsfullt varnade publiken med en visselsignal då någon tävlande skulle passera. Som ett exempel på de enkla säkerhetsåtgärderna kan nämnas att vid träningskörningen dagen innan själva tävlingen en landväg, som korsade banan icke alla var trafikreglerade eller försedd med skydds- eller varningsmärken. Den "civila" trafiken, som var mycket intensiv, fick fortgå utan inskränkningar och tävlingsförarna fingo själva anpassa sig därefter.

Under själva tävlingen fick man lära sig en hel del utländskt nytt. Vad själva starten beträffar, så är man van vid att en starter flaggar iväg fältet. Här stack de tävlande iväg så fort starterna över huvud taget visade sig. Alla körde, utom en — en av paragraf- och reglementsbestämmelser genomsyrad svensk. Ja, där stod man som sagt ensam och allens medan de övriga försvann bakom ett tjockt dammoln. Så småningom kom man dock på det klara med att här var det bara att åka. I detta första heat blev starten dålig men efter en stund var plats nr 6 bland de 13 startande i blågul favör. När endast ett varv återstod var en trädrot i vägen och slet av bromsen, varför det sista

En bild från startplatsen i Ostmalle.

varvet gick hejdlöst fort till publikens syn- och delvis hörbara jubel. Något finalheat kunde det tyvärr inte bli!

Under den kommande veckan besöktes en hel del sevärda platser med en liten glimt av nöjeskaraktär medtagen. Man måste väl ha lite omväxling mellan slagen.

Nästa tävling — söndagen den 11. maj — gick av stapeln i Ostmalle, 3 mil norr om Antwerpen. Här hade banan en helt anorrlunda karaktär än den i Brüssel. Att köra i 3 sorters sand 13 km tar sannerligen på konditionen. I övrigt var banan för de tävlande ej så farlig, som den första. Skyddsanordningarna för publiken voro minimala och i stor utsträckning obefintliga. Publikaffran här var omkring 50.000 och de tävlande representerade 8 nationer. Ingen blir profet i sin egen hemstad, heter det — jag blev det inte ens i Belgien. I den första tävlingen var det bromsen det blev fel på, nu var det otäck sand, som kom in i förgasaren när endast 2 varv återstod. Att från en 7. placering bland 18 startande behöva lämna in kändes verkligen hårt. Dock fanns den trösten att innan loppet var slut hade 50 % fått darga sig ur spelet just på grund av sand i förgasaren — där skall ju helst vara endast 80-oktanig bensin vid dessa tillfällen.

Även om dessa båda tävlingar ej givit så särdeles gott utbyte i vad avser placeringar så har man fått en del erfarenheter i hur man kör motorcross utomlands. Vi konstaterade ganska snart att utan bakhjulsfjädring på motorcyklarna var det svårt att hävda sig. Vidare voro maskinbesiktning och föraresammanträden okända begrepp. Säkerhets- och skyddsanordningarna minimala — ja nästan obefintliga. Publiken var hjälpsam och mycket intresserad. De risker man utsatte sig för voro av underordnad betydelse. Det var sporten man ville vara med om och ingenting annat.

Regementet, som under en följd av år varit bäst såväl i distriktet som inom sin grupp bland de militära förbanden i fråga om antal erövrade idrottsmärken, fick i följd av väntat stryka på foten för F5 i Ujungbyhed, vilket kanske inte berodde på att T4 blivit så mycket sämre utan fastmer på att "fyggarna" blivit så mycket bättre. Nu gäller det således att ta upp kampen och visa var skåpet skall stå. Riksidrottsförbundets avsikt med märket är ju den, att idrottsmannen genom provens ställgande årligen skall få en kontroll på sin fysiska spänst utan tanke på resultatmässigt sett förenkliga prestationer. De, som inte ha klart för sig provens omfattning, kunna bara vända sig till förekompanis idrottsombud och parollen blir, kort sagt, idrottsmärket på varje trängares uniform. Huru såltsa med på idrottsplatsen. Gör vad Du kan, och Du skall se, att Du lyckas så småningom. När detta skrivs pågår som bäst en tävling i fri idrott mellan regementets plutoner och här kommer säkertligen många märkesprov att klaras och sedan gäller det bara, att med ledning av vid denna tävling uppnådda resultat, göra de kompletteringar som erfordras. För dem, som tidigare erövrat märket, är det bara att fortsätta mot det hägrande guldmärket eller plaketterna. Regementet måste återta sin förlorade position och åter bli bäst inom distriktet och bland militärförbanden i sin grupp.

Visa prov på spänst —

Tag idrottsmärket!

Militär idrott. Fältidrott.

För organisation och ledning av den militära idrotten vid regementet utser regementschefen en idrottsofficer, som f n och sedan ett flertal är tillämba är kapten Ramstedt. Till sitt förfogande har denna två st. idrottsunderofficerare, vilka under ansvärande utbildningsår är serganterna Gussing och Boshagen samt såsom kontaktperson ett idrottsombud på vart och ett av kompanierna. Av den skottsverksamhet som sorteras under idrottsfören kan främst nämnas prov för fältidrottsmärket. Prov för detta märke kommer i största

IDROTT

utsträckning att äga rum på tjänstgöringstid och i samband med utbildningen i orientering, skjutning m fl övningsgrenar. Regementet har de senaste åren hållit sig synnerligen väl framme vad det gäller antalet erövrade fältidrottsmärken.

Under vårsäsongen har T 4 kunnat inregistrera en hel del framgångar i sitt militära idrottsprogram.

Till den av A 6 anordnade DM i fälttävlan sändes blott två man, enär övriga sparade sig för den dagen därpå av A 3 anordnade motorfälttävlan. Av de två tillkämpade sig i smålandsskogarna kadett Mattsson en hedersam tredjeplacering bland 54 startande.

Arets DM i budkavleorientering anordnades av F 17, Kallinge. Som vanligt när flyget står som värdar, voro förläggning, förplägnad och tävlingsarrangemang oklanderliga. Vi startade med två senior- och ett oldboyslag. En flitig träning under de föregående fem veckorna hade givit oss jätte-kondition, vilket också behövdes i den bergiga och snåriga gränstrakten mellan Småland och Blekinge, där tävlingen gick av stapeln.

I sträckan, som avverkades under natten, var svar. Resultatet hemlighölls för 2. och 3. sträckans män intill 3 minuter före det att 2. sträckans män startade. Döm om vår förtjusning, när det första lag som uppropades var T 4:s seniorlag I. Ja, kadett Mattsson hade åter fått en fullträff och vunnit nattsträckan före 35 konkurrenter. I det andra seniorlaget sände sergeant Larsson iväg furir 50 Jönasson som 16. man, och den listige orienteringsräven fanj Lundström blev 3:e man i oldboysklassen.

Vid andra växeln var spänningen stor. Genom radioförbindelsen kunde vi dock snart konstatera att tätplatsen ej kunde hållas av T 4. Serg Svensson kom dock på 12. plats i sin sträcka och förvaltare Ek på 5. plats i oldboysklassen efter goda löpningar.

Den sista sträckan var 11 resp 9 km lång. Tyvärr lyckades vårt II. lags slutman furir 93 Nilsson bättre än I. lagets öfurir Thuresson. Vårt I. lag kom ändock in som 5. lag med bronssköld som

belöning och oldboyslaget lyckades komma på 4. plats i sin klass, vilket även det belönades med bronssköld till regementet.

Med en fjärde och en femte placering samt ett individuellt segrarpris var det belånade T 4-ingar som efter middagen i det fria under musik av flottiljens musikkår antrade bussen för hemresa.

Resultat:

Seniorer: 1. A 3 5,51,59 tim. 2. Ing 2 5,55,18. 3. KA 2 6,04,37. 4. F 10 6,07,26. 5. T 4 6,08,17. 6. I 11 6,19,38. 7. F 17 6,22. 8. I 12 6,29. 35 lag deltog.

Oldboys: 1. KA 2 5,13,31 tim. 2. I 11 5,26. 3. F 17 5,35,52. 4. T 4 5,49. 5. F 2 6,21. 6. I 6 6,21,30. 7. F 5 6,38. 8. A 3 7,42. 9. I 7 8,01 tim.

Allmän idrott.

Liksom de flesta militärförbanden har T4 sedan många år tillbaka en egen idrottsförening. Verksamheten inom denna omfattar i huvudsak fri idrott, handboll, orientering samt såsom en nyhet för året motorsport. Tävlingsidrotten hade ända tills i fjol, under en följd av år, legat så gott som nere. Under 1951 deltog emellertid föreningen i div II av de serier, som anordnas av Göinge idrottskrets och framgångarna läto inte vänta på sig i det att T4 besegrade såväl Vittsjö som Bjärnum både hemma och borta och hemförde serien med bred marginal. Såsom en följd av seriesegern har T4 i år uppflyttats till div II och har där att ta upp kampen med bl. a. Vinslöv och Bjärnum.

Hittills har en match utkämpats och den resulterade i ett knappt nederlag mot Vinslöv på bortaplan. För den skull behöver ju inte slaget vara förlorat, när många matcher återstår och träningen inte kommit helt i gång. I detta sammanhang kan påpekas att vpl personal äger rätt att representera både sin civila förening och förbandets, varför föreningen till kommande tävlingar kan räkna med betydligt starkare lag sedan årsklassen kommit i gång och pojkar blivit litet varma i kläderna. Alla upplysningar om representationsproblem lämnas vid de träningskvällar, som idrottsföreningen anordnar, som regel två gånger i veckan. Vid dessa kommer sergieanten Nils Gussing, som utbildats vid Gymnastik- och Idrottskolan, att verka och bistå de tränande med råd och råd.

Alla intresserade hälsas välkomna till idrottsplatsen. Avgiften för medlemskap är mycket blygsam: 2 kr. för i Håssleholm tjänstgörande personal och 1 kr. för övriga. Vad får man då för medlemsavgiften? Man får helt enkelt vara med och träna och tävla, representera föreningen vid olika tävlingar och sist men inte minst bli delaktig av det goda kamratskap som alltid varit rådande bland regementets idrottsmän av olika slag. Det torde dessutom vara bekant för alla att en för-

ening behöver pengar för att kunna bedriva sin verksamhet och så är det också med T 4 IF. För den skull är det önskvärt att så många som möjligt bli medlemmar i föreningen och vi hoppas att anslutningen härvidlag i år i likhet med föregående år blir i det närmaste 100 %.

Handboll.

Handbollen inom föreningen, med vilken det de senaste åren varit litet så och så, har under den gångna säsongen haft god vind i seglen, kanske till största delen beroende på att fanjunkaren Arne Olsson med fast och säker hand tagit hand om rodret. Föreningen deltog under spelåret 1951—52 i skåneserien div V. Kristianstadgruppen placerade sig här hedersamt på andra plats efter IFK Kristianstads "halvallsvenaka" reservlag. Enär reservlag icke få kvalificera sig till högre serie blev det T 4 förunnat att göra upp med Fram, Landskrona och IFK, Hälsingborg om de till kommande spelår lediga platserna i div IV. Även här gick det vägen i det att laget spelade oavgjort mot Hälsingborg borta och besegrade Fram med stora siffror hemma och vi således till hösten se T 4 ta upp kampen med alla de bästa Hälsingborgslagen, Håssleholms IF m fl. Serieseger skall vi väl inte hoppas på första året, men att Boo, Lindö och alla de andra nuvarande och blivande kanonerna komma att bjuda hårt motstånd kunna vi vara övertygade om. När handbollsträningen om någon månad sätter i gång på allvar hälsas alla handbollsspelare och övriga intresserade säkerligen varmt välkomna av fanj Olsson och hans medhjälpare.

Regementet deltog även i den militära handbollturnering som årligen anordnas för samtliga militära förband, men hade här en viss otur i vinsten i det att man redan i första matchen fick möta Karlskrona-flottans garvade gäng på bortaplan och blevo utslagna, dock efter gott motstånd.

Fotboll.

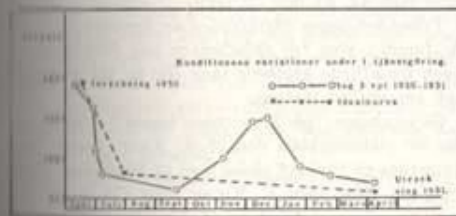
Fotbollen finns även den med på programmet och varje år anordnas regementsmästerskap. Tävlingen är numera så organiserad att lagen indelas i två grupper (en grupp för Håssleholmskompanierna och en för Kristianstad och Revingshedskompanierna). Inom varje grupp koras enligt utslagsprincipen en gruppsegrare, varefter dessa mötas om regementsmästerskapet. De två sista åren har 8. komp. Revingshed vunnit. Det gäller således för övriga kompanier att så fort som möjligt sätta i gång träning och lagsammansättning och om möjligt försöka erövra "åttendes" skap. Matcherna spelas i gymnastikskor och komma liksom föregående år att dömas av legitimerade "pipblåsare". Regementet är nämligen så lyckligt lottat i detta

Konditionstestning

En nyhet, som årets värnpliktiga rekryter redan fått prova på och som de intill sin utryckning 1953 få följa resultatet av, är den såsom försök i år anbefallda konditionstestningen.

Hur tillgår då denna? Jo, en avdelning på 30—40 man utsättes efter föregående vila för en konditionskrävande men enkel rörelse under 5 minuter, varefter pulsen togs då en minut gått efter det att arbetet avslutats. Rörelsen består helt enkelt av att den provande stiger upp och ner på en 40 cm. hög bänk 150 gånger upp och 150 gånger ned på 5 min. Då de 5 min. gått, är hjärtverksamheten i det närmaste maximal; den provande har utfört samma arbete som krävs för att i rask takt gå uppför alla trapporna i stads-husetornet i Stockholm, vilket säger en hel del. Under den följande vilominuten söker pulsen nå det ursprungliga vilovärdet och ju lägre puls som särefter vid kontrollräkningen kan påvisas desto bättre kondition har den provande.

Metoden, som ursprungligen är amerikansk, har prövats på GCI och inom VI Milo under föregående år, varvid konstaterats, att den är en tillfö-

litlig värdemätare av konditionen. Genom årets försök vill man erhålla ytterligare underlag för en statistisk bearbetning, varigenom man vill utröna metodens värde bl. a. vid inskrivningarna av de värnpliktiga.

Att idrottsmän ofta kontrollerar sin träning genom att varje morgon taga sin vilopuls, är kanske känt. Är pulsen över 50 slag i min. bör den vältränade idrottsmannen se upp med sin träning för att ej bli övertränad d. v. s. överansträngd. Hans hjärta

Fortf. A sid. 21.

anses att det i sina led har tre rutinerade fotbollsdomare i förvaltare Ek samt sergieanterna Rydsvik och Önnhagen.

Av ovanstående torde väl med all önskvärd tydlighet framgå att idrottsverksamheten vid T 4, såväl i regementets egen som i idrottsföreningens regi, är synnerligen omfattande och nog bör det väl finnas något som kan passa de flesta, allt enligt mottoet Idrott för alla. Ö—R.

Färdminnen från resa i norr.

Fortf. från sid. 3.

medborgarna i Norr ha måhända lätt för att motsäga varandra men skrida dock till god förkovran därför att de äro överens i den stora huvudsaken. Den fyndige opponentens attack eggar och föder nya projekt till det helas bästa. Vänskapen blir på så sätt något vida högre än slentrianmässig intressesambörighet. Man fick denna gång liksom alltid tidigare i Nordfinland starkt den förmömmelsen, då man gästade vänner i stad och bygd.

Julaftonen med tusende levande ljus på gravkullarna i vita drivor under frostiga träd blev ett oförgätligt minne. Anförvantens tysta möten under sprakande norrsken med hänsovna stridens män och kvinnor påmint mer än annat om, att Finland under ett halvt årtusende fått kämpa för Västerland och vald vi plåga kalla kristenhet. Eventuell skuld är betald med blod och brustna ögon i främsta utposterna.

Hur träffande äro icke härvid Jarl Hemmers ord:

"Minns det ni som i de trygga husen bryta lugnt ert bröd, Eder ro är köpt med pris av tusen, tappra hjärtans död. Öppna bladen, hävd, för bragdens gyllne text. Bonda, Du, som gläds åt Akerns gröda, minns att det är blodet från de döda, som gav sädden växt."

Jag tänkte vidare, medan brasan falnade och jag stod inför den långa återresan till min nordskånska bygd. "Sillanpään Marssilulu" rann mig i minnet. Den marschsången diktades av den finske nobelpristagaren, då grova händer grepo om gamla gevär och det vitaste av slagfält kläddes i sin mest blodiga dräkt inför fiendens grova tramp över gräsen. Sången sjöngs första gångerna 1939 och synnas nu i det tysta. Översatt lyder den:

"Ut till byar och gårdar i hela vårt land
ditt vår varmaste tanke kan nå.
Ifrån Hangö allt ända till Ishavets strand
skall vår sång som en hälsning gå.
Samma eko ge våra steg,
och vi bära från frusen leg,
och från grönskande kullar, ur gravarnas ro
att på oss våra fäder tro.

Ja, Du känner det, broder, Du vet det så väl
vad det varit, som hit oss har fört.
Hur villigt vi lydde en röst i vår själ,
hur vårt hjärta en maning hört.
Och nu följa vi fädrens sed,
som vi äft från led till led.
Då vårt fosterland kräver vår vilja och vakt
blir allt eget Åsidoslag.

Du vårt land, vad i livet Du gäve oss än
är vår frihet det högsta, Du gett
och att oböjda stå eller stupa för den
det är allas vår goda rätt.
Därför åldringar, trötta och grå
och ni mödrar med era små,
så länge en man i vår skara är kvar
skall han bjuda ert hem förevär.

SKYTTE

Lördagen den 24. maj deltog ett lag ur T 4 i den årliga tävlingen om Göteborgs Handels- och Sjöfartstidnings vandringspris (GHT försvarspokal).

Denna tävling skjutes med kulsprutepestol och omfattar en precisionsserie på 100 m mot 10-ringad tavla (10 skott på 20 sekunder, liggande) och en snabbserie på 75 m mot fyra 1/2-figurer (12 skott på 8 sek, stående). Högsta möjliga poäng är 200.

Tack vare regelbunden träning under omkring fyra veckor före tävlingen lyckades laget mycket kraftigt förbättra fjolårets resultat. Alla de femton lagskyttarna hade emellertid icke haft tillfälle att deltaga i samtliga träningskjutningar, varför resultatet borde kunna bli ännu bättre till kommande år.

Laget presterade en sammanlagd poäng av 2579 och erövrade därmed nionde plats bland samtliga deltagande förband. År 1951 var lagets resultat 2187 poäng och trettiotonde plats.

Bästa individuella resultat nåddes av kapten Lindencrona, som efter omsorgsfull träning sköt 198 poäng och nådde fjärde plats i den individuella tävlingen.

Närmast siktar regementets skyttar nu på en hedrande placering i motsvarande tävling med gevär (armépokal). Denna tävling sköts lördagen den 14. juni och träningen, som pågick sedan mitten av maj, avslöts dagen före tävlingen.

Samma tävlingsdag (14/6) deltog ett 10-mannalag från regementet i skytteförbundets tävling i stridskjutning vid Hovdala, och nu är det tid att sätta igång träningen för Sveriges Militära Idrottsförbunds tävlingar på hemmabana. Dessa tävlingar skjutes med gevär, pistol och kulsprutepestol och skola vara avslutade senast under augusti månad.

G. H. K.

PISTOLSKJUTNING.

Kretsmästerskap i fältskjutning med pistol anordnades av T 4 PK den 11/5 med kapten Hertz

som tävlingsledare. Denne hade inom T 4 övningsområde anordnat en bana med 8 skjutstationer av successivt ökad svårighetsgrad.

Skjutningen gynnades av bästa tänkbara väder och 80-talet skyttar konkurrerade om titeln "mästerskytt". Segrare blev R. Erndahl, Kristianstads PK, på 50 träff av 56 möjliga. Samma träffantal fick även serg A. Thynell, P 2, varför säkraskjutning måste tillgripas, innan kretsmästaren slutgiltigt kunde koras.

I klass I belades de tre första platserna av E. Lundborg, B. Mjörnmark och K. Johansson, T 4 med resp 42, 41 och 35 träff.

Prisutdelningen förrättades av kretsordf major A. Lundin, som till skjutledare och funktionärer även framförde kretsens tack för en väl planlagd och genomförd tävling.

Skjutningen "på hemortens banor" arrangerades av pistolklubben den 25/5. Även denna dag gynnades av vackert väder med ty åtföljande goda resultat. Bäst blev E. Klang med 170 p av 180 möjliga närmast följd av G. Hansson 167 p och E. Ek 163 p. Dessa tre kvalificerade sig därmed till Riksskyttemedalen.

Pecc.

SKANSKA RESOFF TOG VANDRINGSPRIS FÖR ALLTID.

Söndagen den 8/6 avhölls i Håssleholm den traditionella pistolskyttetävlingen mellan T 4 officerskår, Reservofficersföreningen i Skåne och Dansk Reservofficersförening. I generalkonsul Diebens vandringspris hade reservofficersföreningen i Skåne två inteckningar och ställde upp som favorit.

Vid 11.30-tiden samlades skyttarna vid korthållsbanan, där de hälsades välkomna av överste Kellin, vilken även själv deltog i tävlingen. Så spelade musikkåren Främlingslegionens marsch med "pukor och trumpeter" och därefter var det tid för patrullerna att bege sig ut på banan.

På de två första stationerna sköts precisionsserier om vardera sex skott på tre minuter och 30

Från precisionsskjutningen på korthållsbanan. Regementschefen närmast.

m avstånd. De gav i allmänhet icke så gott resultat beroende på den ganska byiga vind som blåste.

Fva halva huvudmål på 20 m avstånd vid nästa station var en svår omgång och här var bomskotter många. Stationen därpå, huvudmål, var lättare och hjälpte upp humöret för mängden bomskytt.

Vid den sista fältskyttestationen andades dock skyttarna ut. Lätt mål. Helfigur, närstrids- på 15 m avstånd. Stöd för vapen gick fint att få i gamla handgranatsbanans kastbås, och full utdelning på riksdagen allmänt. Men såg den glädje som varar beständigt. Just när skjutningen skulle börja försvann de lätta målen och ersattes med ringade miniatyrhelfigurer på betydligt längre avstånd och resultatet blev för många icke vad stationen betydligt hade förespeglat.

Resultatet visade att Reservofficersföreningen i Skåne för tredje gången och för alltid tog hem vandringspriset. Danskarna kom på andra plats till följd av T 4 officerskår.

Bland de främsta individuella resultaten märks: 1. Kaptein K. K. Hansen, Danmark, 178 p. 2. Kapten Stuhre, RiS, 168 p. 3. Löjtnant Larsen, T 4, 161 p. 4. Fänrik Edlund, RiS, 161 poäng.

Konditionstestning.

Fortf. från sid. 19.

de är inställt på att göra kraftprestationer men tar för den skull ej överansträngas.

Västen av att den värnpliktige under den första tiden efter inryckningen stärker sin kondition genom successivt ökad träning kan icke nog framhållas. De militära övningarna äro synnerligen konditionsbefrämjande, men en alltför snabb träning kan verka i motsatt riktning och medför överansträngning (hög puls).

Övningsdiagram visar hur testpulsens värde vid Ing 3, Boden under föregående års klass fr o m inryckningen 1950 t o m utryckningen 1951 samt hur idealkurvan ser ut.

Utdrag ur Rego

Utnämningar och förordnanden.

Löjtnant Boek har fr o m 1/2 1952 utnämnts till kapten i med förordnande som kapten vid intendenturkåren.

Vpl kaptenen Kjellström har förordnats som kapten i trängtruppernas reserv fr o m 1/1 1952.

Till löjtnanter i trängtruppernas reserv har fr o m 1/2 1952 förordnats fänrikarna (res) Lysén, Göransson, Fredriksson, Garonius och Krantz.

Till överfurirer vid regementet har fr o m 1/1 1952 förordnats furirerna Stenhöök och Hartig.

Löjtnant Leonardssons förordnande i arvodesbefattning såsom expuoff vid personaldetaljen har förlängts t o m 31/3 1953.

Placering.

Löjtnant Florén placeras fr o m 1/4 vid T 4 med Håssleholm som stationeringsort.

Tjänstgöring för reservpersonal.

Kapten Levin och sergeant Graden 18/2—30/3, kapten Vinck och fanjunkarna Björck, Axelsson och Mattsson 23/2—30/3, fanjunkare F. E. L. Johansson 26/2—28/3, löjtnant Winell 15/4—26/5 vid Infbestaben Fo 15, fänrik Persson 16/4—27/5, löjtnant Ljunghamar 20/4—11/5, löjtnanterna Medin, Barrögård och Nilsson samt sergeant Lindgren 10/5—20/6, kapten Henriksen, löjtnanterna Söderlund och Jönsson samt sergeanterna Ström och E. G. Nilsson 12/5—22/6, major Rudbeck 16/5—22/6, kapten Borg 17/5—22/6, löjtnanterna Körner-Krakau och Rødestam kaptenskurs i stabstjänst (tpledningstjänst) vid Inf S, kapten K. E. Jacobsson 18/5—6/7, löjtnant Höier-Harksen samt fänrikarna Sjögren och B. U. V. Svensson 25/5—15/6 vid US, fänrik Rosengren 1/6—30/6.

Kommenderingar och kurser.

Sergeant Jarlid är beordrad till kurs för uoff i tygförvaltningstjänst 1/4 1952—31/1 1953.

Kurs för förvaltare i förrådstjänst 1950—1952 har genomgått av fanjunkare Palmér.

Löjtnant Källing är beordrad till tygofficerskurs 1952—1954.

Tillstånd att kvarstå.

Fanjunkaren Wihlborg har beviljats tillstånd att kvarstå i trängtruppernas reserv t o m 31/12 1960.

Från en medelpuls på 118 vid inryckningen har detta värde i slutet på sommarutbildningen pressats ner i närheten av 90. Med hösten följde sämre väder och mindre konditionsbefrämjande övningar, biltransport och cykeltolkning.

Efter nyår ägde förbandsövningar rum med långa förflyttningar i omväxlande terräng, märkesakning på skidor m. m., vilket också tydligt avspeglar sig på diagrammet.

Kom slutligen ihåg, att hög puls = dålig kondition i de flesta fall beror på oträning men ibland även på överträning = överansträngning, vilket särskilt för en idrottsman kan vara värt att känna till.

Aktiebolaget
LIGNITVERKEN

SÄVSJÖ
Trämjöl för alla användningsområden
Export - Import
Tel. 167 och 436

Nils Heime

Aktiebolag

Trävaror en gros och export
Telefon 270 20, 270 21, 157 60, 326 23, 152 00
Malmö

Vi har levererat
Kamratföreningens fanor!

IVAR RYDBERG

FLAGGFABRIK - KARLSHAMN. Tel. 366

Fanor . Bordsflaggor . Vimpel . Tröjmärken etc.
Tillverkning av allt i branschen

Allt för camping, sport, jakt och fiske

Vapen och ammunition,
cyklar och motorecyklar
ständigt i lager

Fullständig
reparations-
verkstad

Vallning
av skidor

NEUMANS

Sport

Hässleholm
Tel. 125 — 1520

AB. Nya Möbelaffären

Frykholmogatan 37 - Hässleholm
Tel. 624

REKOMMENDERAS

Stort urval av Möbler, Mattor och Gardiner
Egen tapetserareverkstad

TAG KÖRKORT NU

på fritid

Anlita G. G:s Bilskola

E. Gertell Tredje Avenyen 6 B

Tel. 1410 HÄSSLEHOLM Tel. 1410

Bröderna Klingströms

Bleck- & Plåtslageri

REKOMMENDERAS

Tel. 325

FRUKT, GRÖNSAKER,
BLÖMMOR, KONSERVER m. m.
bäst hos

Bertil Ekstrand
Frukt- & Grönsaksaffär

Finjagatan 18 — Telefon 1841

HÄSSLEHOLM

finns inte bara —
börja spara!

Hässleholms Sparbank

Gottgörlig högsta inlåningsränta
Öppettider varje helgfri dag kl. 0900—1300
Tel. 53 - 1453 linjevälj.

Anlita
TVÄTT-TJÄNST

Telefon 884

Hilma Lundquists

Conditori med utsökt gott bröd
REKOMMENDERAS

Beställningar emottagas tacksamt. Tel. 394

Björnssons Vulkverkstad

Finjagatan (mitt för Fridhem)
Hässleholm. Tel. 351
REKOMMENDERAS

Ringcentralen

när det gäller buggummi
MODERN GUMMIVERKSTAD
Finjagatan 12. Tel. 1924, 1926

ARVID NILSSON

UR & OPTIK
1:a Avenyen 5
Telefon 1634

Order!

Alla långhåriga och skäggiga militärer till

ODDS

Frisérsalong vid Finjagatan.

Bergströms Pappershandel

Allan Mattsson
HÄSSLEHOLM
Tel. 208 Tel. 206

Ett gott tips till alla

MÖBELSPEKULANTER

Vänd Eder direkt till fabriktionsorten!

Holmgrens Möbler

Bjärnum

Telefoner

Firman 315 Bostaden 298

Himmel kärlek rostar aldrig

Mörsk rostar kaffe varje dag

Mörks kaffe är gott till sista droppen.

Göinge-
KONDITORIET

vid järnvägsstationen

Gott bröd - Trivsamma lokaler

Tel. 439

Låt reparera bilen
hos

Nilsson & Sjöo
BILVERKSTAD

Auktoriserad Citroënförsäljare.

Modernaste utrustning.

Vid onormalt däckslitage låt kontrollera Edra hjul-
vinklar med vårt nya verktyg.

Tel. 1305, 1770